

Reseberättelse

Mitt namn är Mariza och jag hade den stora äran att till min examen 2016 ta emot Sveriges Kontaktlinsförenings Stipendium. Jag valde att använda stipendiet till att åka till Anaheim och presentera mitt examensarbete på American Academy of Optometry (AAO).

AAO grundades 1922 och håller årligen konferens i USA. Konventet drar till sig cirka 6000 optiker, forskare, optometrister, oftalmologer och studenter varje år och är ett av de största konventen inom optometri. I år hölls det i Anaheim, Kalifornien. Anaheim ligger cirka en timma söder om Los Angeles och är mest känt för nöjesparken Disneyland.

För att ta tillvara av tiden på konventet så försökte jag gå på så många olika föreläsningar som möjligt. Dessa var bland annat pediatrik, sports vision, dubbelseende, aktuell forskning, neurooftalmologi, gifter och dess påverkan på ögonen, fundus autofluorescens och olika typer av smärta i ögat.

Många företag var också där och visade upp olika produkter och mätinstrument. Mest intressant var ett dataprogram med tillhörande sensor/kamera. Programmet var anpassat för barn och är fortfarande i utvecklingsskede. Sensorn fångade upp ögonrörelser och med hjälp av ögonen kunde man spränga asteroider, "se" sig igenom en labyrinth och lära sig läsa. Syftet med programmet är att barn lättare ska lära sig att läsa, men också för att synträna. Ett annat företag arbetade med att utveckla verktyg för studenter, genom virtual reality glasögon kunde man lära sig att oftalmoskopera både direkt och indirekt hållandes objekt motsvarande en riktig lins/oftalmoskop. Målet är ju såklart att hitta näthinnan, som i sin tur kunde sedan bytas ut med olika patologiska förändringar. Dessa bilder var från riktiga näthinnor och kunde exempelvis vara näthinneavlossning, drusen, blödningar och så vidare.

Sports vision var två olika föreläsningar, "How to Perform a Sports Vision Evaluation" som hölls av Kirschen och "5 Keys for Sports Vision in the Primary Care Practice" som hölls av Horn. Den första föreläsningen handlade mer om hur man skulle gå tillväga, vad som var viktig att tänka på och så vidare, medan den andra riktade mer in sig på hur man i sitt vardagliga arbete kunde fläta in det i sitt arbete. I grund handlar det mest om att förstå och studera sporten som utövas, men också vilken tid på dygnet det utövades, då -0,25 D extra i refraktionen kan bli det "rätta", om sporten utövas under kvällstid. Det var väldigt givande och mitt intresse för "Sports Vision" ökade något enormt.

En väldigt intressant föreläsning var "Current State of Health Care and Research" som hölls av Gladwell, handlade om problemlösning. Han menade att det fanns två olika sätt att lösa ett problem på. Det ena sättet var att vi har ett problem och vi löser det genom att pussla ihop olika bitar. Exempelvis någon kommer in med huvudvärk – genom anamnesen och olika mätningar samlar vi information för att kunna lösa problemet. Det andra sättet är att vi har väldigt mycket information – och nu behöver vi leta efter problemet. Han drog paralleller till vården, att vi idag får många nya metoder och tekniker och att vi kan få fram mängder med information utan veta vad vi ska göra med det. Ett bra exempel han använde sig av var prostatacancer. En patient upptäckte blod i urinen och uppsöker läkare, läkaren undersöker prostatan och hittar en knöl. Hen gör en biopsi och får tillbaka provresultatet – det visar sig vara prostatacancer. Patienten får behandling och friskförklaras. Idag kan män gå på regelbunden undersökning som screening för prostatacancer. Upptäcks då något som kan vara oroväckande tar man det vidare och ger eventuell behandling, så långt allt väl. Nackdelen är dock att det finns tre typer av prostatacancer, varav den ena är så pass långsam att det inte hinner utvecklas och vara farlig innan man dör av ålder, den andra är så pass snabb att en behandling inte skulle hinna ge någon effekt och den tredje är den variant som går att behandla. Enligt Gladwell kan man i förväg inte veta vilken typ av tumör det är, vilket innebär att behandling sätts in i alla dessa tre fallen. Varav den första varianten, behandlas och patienten tvingas må dåligt av cellgifter. Även den andra varianten där cellgifterna inte hinner påverka, får leva sin sista tid med att också må dåligt av gifterna. Den som gynnas är ju såklart de med den tredje varianten, den som faktiskt går att behandla. Tråkigt nog är de flesta fall av prostatacancer den första eller andra varianten. Allt sattes verkligen i perspektiv, vill jag vara en person som letar efter pusselbitar eller vill jag vara en person som letar efter problem?

Under Monroe J. Hirsch Research Symposium "The Distressed Eye: Ocular Pain" som hölls av Belmonte, Simpson och McNamara pratades det mycket om smärta i alla dess former. Dels vad smärta innebär, hur den tolkas av olika personer, signaltransduktion och cellsignalering till ögat men också psykofysiska sätt att mäta smärta i och runt ögat. Här delades också ut ett "Student Travel Fellowships Award" som jag och flera andra studenter hade glädjen att ta emot för att vi blivit utvalda, men också för att ha blivit studentmedlemmar i AAO och för att vi alla presenterade varsin poster på konventet.

Min studie som jag presenterade heter på engelska "Near Phoria and Near Point of Convergence in Deaf Children". Mätningarna gjordes i Indien, dit jag fick möjligheten att åka tack vare Sida och Minor Field Studies. Jag undersökte närforier och konvergensnärlinje

hos totalt 145 barn, varav 101 av barnen var döva. Kontrollgruppen med resterade 44 barn undersöktes på samma sätt och sedan jämfördes resultaten. Alla barnen hade från början gått igenom en screening där barn som hade större refraktiva fel, visus lägre än 0,7 på avstånd, N6 nära eller andra okulära avvikelser inte fick delta. Slutsatsen av studien blev att döva barn har en högre prevalens av ett mer avlägset KNP och högre exoforier på nära håll.

Under de två timmar jag presenterade min poster lärde jag mig så extremt mycket, dels om ämnet jag skrivit eftersom många av de som ställde frågor hade någon anhörig med hörselproblem, men också hur andra postrar var uppbyggda och att ett en studie egentligen aldrig blir färdig då det hela tiden dyker upp nya synvinklar och frågor. Hur viktigt det egentligen är att tänka ”outside the box”, det är så mycket mer än bara en klyscha.

